

MBS063

ARIEL HUNGARY - BIBLIATANÍTÁSOK

A MESSIÁS ISTENSÉGE

Dr Arnold G. Fruchtenbaum

BIBLIATANITASOK@GMAIL.COM

Tartalom

BEVEZETÉS

I. A MESSIÁS ISTENI NEVEI

- A. Isten
- B. Isten fia
- C. Úr
- D. Alfa és Omega
- E. Az Első és az Utolsó
- F. Kép
- G. Képmás

II. A MESSIÁS ISTENI JELLEMZŐI

- A. Örökkévalóság
- B. Változhatatlanság
- C. Élete van önmagában
- D. Élet
- E. Az istenség teljessége
- F. Szentség
- G. Teljhatalmúság
- H. Mindenhatóság
- I. Mindentudás
- J. Mindenütt jelenlévő

III. A MESSIÁS ISTENI TETTEI

- A. A teremtés
- B. A fennmaradás vagy megőrzés
- C. A bűnök bocsánata
- D. A Szentlélek elküldése
- E. A feltámadás
- F. A végső ítélet

IV. A MESSIÁSNAK TULAJDONÍTOTT IMÁDAT

V. HALHATATLANSÁGOT AD

VI. A SZENTHÁROMSÁGGAL VALÓ ISTENI ÖSSZEKÖTTETÉS

- A. Az Atyával való kapcsolata
- B. Kapcsolata a Szentlélekkel

VII. A MESSIÁS SAJÁT ÁLLÍTÁSAI ISTENSÉGÉVEL KAPCSOLATBAN

- A. Az Istennel való lehető legszorosabb kapcsolat
  - 1. A Messiást ismerni egyet jelent az Atya ismeretével
  - 2. A Messiást látni egyet jelent azzal, hogy Istent látjuk
  - 3. A Messiást elfogadni egyet jelent azzal, hogy Istent fogadjuk el
  - 4. A Messiást tisztelni egyet jelent Isten tiszteletével
  - 5. Egyedi egység Istennel
- B. Az üdvözítő hit tárgya
- C. Abszolút uralommal bír a követői fölött

D. Teljhatalommal bír Isten törvényei és intézményei fölött

VIII. A KENOSIS JELENTÉSE

*Minden ő általa lett és Nála nélkül semmi sem lett, a mi lett.
János 1:3*

BEVEZETÉS

Ebben a tanulmányban a Messiás istensége és az erre szolgáló bizonyítékok hét területre lettek osztva, az utolsó rész pedig a *kenosis* jelentésével foglalkozik.

I. A MESSIÁS ISTENI NEVEI

Az első bizonyíték a Messiás isteni nevei. Jesuának (Jézusnak) olyan neveket adtak, melyek az istenségére utaltak, vagy isteni nevek voltak. Az Újszövetségben hét ilyen isteni nevet adtak Jézusnak.

A. Isten

Az első ilyen isteni név az Isten elnevezés. Jesuát Istennek szólítják János 1:1-ben *Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél és Isten vala az Ige.*

János a 14. versben nyilvánvalóvá teszi, hogy akiről Igeként beszél az maga Jézus. Az első vers azt mondja, hogy „az Ige az Istennél volt, vagyis különbözött Istentől”. Majd így folytatja: „és Isten volt az Ige”. Ez azt jelenti, hogy ő ugyanaz az Isten. Ez azonban csak akkor lehetséges, ha megértjük a Szentháromságot. *Istennél volt*, abban az értelemben, hogy Jesua nem az Atya és nem is a Szentlélek. Ám *Isten volt*, mivel ő a Fiú, a Szentháromság második személye.

Ugyanennek az isteni névnek a második példáját János 20:28-ban látjuk: *És felele Tamás és monda neki: Én Uram és én Istenem!*

Tamás, a kételkedő tanítvány látta a feltámadott Jézust és így szólította: *én Uram és én Istenem*. Jesua meg sem próbálta kijavítani, nem mondta neki, hogy „Tamás, valóban én vagyok az Urad, de nem én vagyok az Istened.”

A harmadik példát Zsidókhöz írt levél 1:8-ban látjuk: *Ámde a Fiúról így: A te királyi széked óh Isten örökkön örökké. Igazságnak pálczája a te országodnak pálczája.*

Ebben a versben Jézust Istennek nevezik. A Zsidókhöz írt levél szerzője kijelenti, hogy az ószövetségi idézet Zsoltárok 45:6-ból kifejezetten a Fiúra utal. A héber szöveg az *Elohim* nevet használja, amelynek jelentése „Isten”, s melyet az Újszövetség egyértelműen Jesuára alkalmaz.

B. Isten Fia

A második isteni név az Isten Fia elnevezés. Bár az angol (*és magyar – a szerk.*) szóhasználat szerint a kifejezés maga nem utal istenségre, az ősi zsidó értelmezés szerint nagyon is azt jelentette. Az Isten Fia elnevezés messiási cím volt, s messiási címként az istenséget hangsúlyozta.

Jézust számos helyen nevezik Isten Fiának. Ennek egyik példája Péter vallástétele Máté 16:16-ban. Ebben a fejezetben Jesua megkérdezte a tanítványaitól, hogy *kinek mondanak engem az emberek?* Péter a tanítványok nevében válaszolt: *Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia*. A görög nyelv itt sokkal kifejezőbb és ezt mondja: „Te vagy Istennek a Fia, az élőnek”. Ez a Jézusra használt isteni név.

C. Úr

Jesua harmadik megnevezése, mely az istenségét hangsúlyozza, az Úr elnevezés. A görögben az „úr” kifejezést mind emberekre, mind pedig Istenre egyaránt használják. Az Újszövetség az Isten jelentés értelmében utal Úrként Jézusra. Ez pedig azért igaz, mert azokban a részekben, ahol Jesúára az „Úr” kifejezést használják gyakran ószövetségi részek fordításai, amelyekben Isten személyes nevét, a Jehova nevet használják.

Két példa, ahol Jézust Úrnak hívják az isteni értelemben és az ószövetségi Jehova értelmében a Máté 22:43-45 és az Apostolok Cselekedetei 9:17.

D. Alfa és Omega

A Messiás istenségét hangsúlyozó negyedik elnevezés az Alfa és Omega, amelyek a görög ábécé első és utolsó betűi. Jelenések 1:8-ban Jesuát *Alfának és Omegának* nevezik, ami azt jelenti, hogy ő mindennek a kezdete és a vége. Ez hasonlít a János 1:1-ben tett kijelentésre: *kezdetben vala az Ige, ...és az Ige Isten vala*. Más szavakkal, amióta Isten csak létezik, az Ige, a Messiás is létezik. Ha a Messiás örökké létezett az örökkévaló múltban, ez azt jelenti, hogy Istennek kell lennie. Ez a lényege ennek a negyedik elnevezésnek, az Alfának és Omegának. Ő a kezdet és ő a vég. Amióta Isten létezik, a Fiú is létezik. Isten létezett az örökkévaló múltban és a Fiú is létezett az örökkévaló múltban. Aki örökkévaló léttel bír, akkor ő Isten.

E. Az Első és az Utolsó

A Messiás istenségét hangsúlyozó ötödik elnevezés Jelenések 1:17-ben található: *az Első és az Utolsó*. Ez az elnevezés hasonló az Alfa és Omega elnevezéshez. Míg az Alfa és Omega a kezdetet és a véget hangsúlyozza, ebben az elnevezésben ő az *Első és Utolsó*. Mindig létezett, és mindig is létezni fog. Ez is világosan utal az istenségre.

F. Kép

A Messiás istenségét hangsúlyozó hatodik elnevezés Kolossé 1:15-ben található: *Aki képe a láthatatlan Istennek, minden teremtménynek előtte született*.

A *kép* szó „prototípust” jelent, „mintakép annak kijelentett valóságában”. Látható megnyilvánulása a láthatatlannak, vagyis pontosabban a *láthatatlan Istennek*. Ő a láthatatlan Isten pontos képe. Ő a *kép*, a mintakép, a kinyilatkoztatott valóság képe. Ő a láthatatlan Isten látható megnyilvánulása. Ez a *kép* kifejezetten az ő istenségét hangsúlyozza.

G. Képmás

A Messiás istenségét hangsúlyozó hetedik elnevezés Zsidókhöz írt levél 1:3-ban található: *A ki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, a ki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, a ki minket bűneinktől megtisztítván, üle a Felsőnek jobbjára a magasságban*.

Ez a név nagyon hasonlít az előző elnevezéshez, ám lényeges különbség van a kettő között. Míg Kolossé 1:15-ben *a láthatatlan Isten képe* neveztek, ebben a versben egy másik görög szót használnak, ami azt jelenti: „pontos képmás”. Ez a szó abban az értelemben jelent képet, ahogyan az agyagra lenyomatot készítünk (imprint). Olyan, mintha valaki egy tárgyat agyagba nyomott volna és aztán eltávolítja magát a tárgyat. Az agyagon a pontos lenyomata szerepel annak, amit belenyomtak. Amikor Jesuát *képmásnak* nevezik, az isteni természet pontos lenyomatára utalnak. Mivel az Atya teljes mértékben Isten, így a Fiú is teljes mértékben Isten. Minden, ami az Atya istenségére igaz, az a Fiú istenségére is igaz.

II. A MESSIÁS ISTENI JELLEMZŐI

A Messiás istenségének második bizonyítéka az, hogy rendelkezik Isten minden jellemzőjével. Tíz olyan jellemző létezik, amelyekkel csak Isten rendelkezik. Jesua rendelkezik mind a tíz jellemzővel, tehát ez azt jelenti, hogy ő is Isten.

A. Örökkévalóság

Az első jellemző az örökkévalóság. Az örökkévalóság nem csupán azt jelenti, hogy örökké létezni fog a jövőben – ami a szentekre és az angyalokra is igaz –, hanem azt is, hogy örökké létezett a múltban is.

A Messiást illetően Mikeás 5:2b így szól: *Akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van.* Ebben a versben Mikeás a lehető legerőteljesebb héber kifejezést használja az örökkévaló múltba, hogy kifejezze a Messiás örökkévalóságát.

János 1:1 ezt mondja: *Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige.*

János 1:1 lényege az, hogy amióta Isten létezik, a Messiás is létezik. Mivel Isten örökké létező, úgy a Fiú is örökké létező.

A Fiú örökkévalóságát tanító versek között szerepel még János 8:58, Kolossé 1:17 és Zsidókhoz írt levél 1:11.

B. Változhatatlanság

A második jellemző, mely Jesua istenségét hangsúlyozza a változhatatlanság. Ő sosem öregszik. Az a tény, hogy változhatatlan azt jelenti, hogy nem változik. Ugyanaz marad isteni természetében és isteni hatalma csöppet sem csökken. A Messiás változhatatlanságát a Zsidókhoz írt levél két fejezete tanítja:

Az első rész Zsidókhoz írt levél 1:10-12-ben található: *És: Te Uram kezdetben alapítottad a földet és a te kezeidnek művei az egek, azok elvesznek, de te megmaradsz, és mindazok, mint a ruha megavulnak. És palástként összehajtod azokat és elváltoznak, te pedig ugyanaz vagy és a te esztendeid el nem fogynak.*

A másik rész Zsidókhoz írt levél 13:8-ban van: *Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.*

A szövegekörnyezet összefüggésében ez az ő isteni természetére utal. Jézus tehát rendelkezik a változhatatlanság jellemzőjével.

C. Élete van önmagában

A harmadik istenségét hangsúlyozó jellemző, hogy élete van önmagában, tehát léte nem függ semmilyen más alanytól. A mi létünk függ Isten minket megőrző munkájától, ám a Fiú önmagában létezik János 1:1-3 szerint: *Kezdetben vala az Íge, és az Íge vala az Istennél, és Isten vala az Íge. Ez kezdetben az Istennél vala. Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett.*

Ezek a versek hangsúlyozzák, hogy Jézusnak élete van önmagában, ő nem teremtett lény, hanem mindig is létezett. Minden ma létező dolog általa lett teremtve.

A második rész, mely hangsúlyozza Jézus istenségét János 5:26: *Mert a miként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában.*

Az a tény, hogy a Fiúnak önmagában van élete azt mutatja, hogy a Fiú önmagában létezik.

D. Élet

A negyedik jellemző, amely hangsúlyozza Jézus istenségét, az élet. János 1:4 kijelenti: *Őbenne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága.*

Ez az élet nem teremtett élet volt, nem természeti úton létrejött élet. Neki önmagában van élete. Ez az istenséget hangsúlyozza. Ugyanezt tanítja János 14:6 és Apostolok Cselekedetei 3:15 is.

E. Az istenség teljessége

A Messiás ötödik isteni jellemzőjét Kolossé 2:9-ben találjuk: *Mert ő benne lakozik az istenségnek egész teljessége testileg.*

Ez a jellemző azt hangsúlyozza, hogy minden, ami az Istenre nézve kötelező és minden, ami az Atya és a Lélek isteni mivoltát bizonyítja, igaz a Fiúra is, ezért ő is Isten. Minden, ami az Atya és a Lélek isteni természetére igaz, egyúttal igaz a Fiú isteni természetére is.

F. Szentség

A hatodik jellemző, amely hangsúlyozza a Messiás istenségét, a szentség. Ezt a Zsidókhoz írt levél 7:26-ban találjuk: *Mert ilyen főpap illet vala minket, szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott, és a ki az egeknél magasságosabb lőn.*

Ez a vers egyértelműen azt tanítja, hogy Jesua magában hordozza a szentséget. A hívők szentsége alkalmazott szentség, olyan ami Jesuától, a Messiástól ered. Ezt a szentséget akkor kapjuk, amikor „igaznak tulajdonít” minket. Jesua igazsága nem az órá alkalmazott, s nem is a neki tulajdonított igazság; az ő szentsége olyan szentség, amely igaz őbenne. Ezért rendelkezik a szentséggel.

G. Teljhatalmúság

A Messiás hetedik jellemzője a teljhatalom. Övé a teljes irányítás. Máté 5:27-28-ban például látjuk, hogy tekintélye van az ítélet-végrehajtásra. Az a tény, hogy Jesuának hatalmában áll isteni ítéletet hozni azt bizonyítja, hogy teljhatalmú.

Máté 28:18 is ezt tanítja: *És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.* Jézus kijelenti, hogy hatalma nem csupán a földön, de a mennyben is érvényes.

János 17:2 szerint: *A miként te hatalmat adtál néki minden testen, hogy örök életet adjon mindennek, a mit néki adtál.*

A teremtett lények mint például az ember vagy egy angyal soha nem adhatnak örök életet valakinek.

A Fiú teljhatalmát tanítja még Apostolok Cselekedetei 2:36, I. Korinthus 12:3, Filippi 2:9-10, Kolossé 1:18, I. Péter 3:22 és Jelenések 19:16.

H. Mindenhatóság

A Messiás nyolcadik jellemzője a mindenhatóság; Jesuáé minden hatalom. Mindenhatónak lenni azt jelenti, hogy ő csakis Isten lehet. Mindenhatóságának tényét János 10:18 tanítja: *Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól.*

Az, hogy hatalma van a saját élete fölött mind letenni, mind pedig felvenni azt, különleges fokú mindenhatóságra utal. Minden embernek hatalmában áll elvenni a saját életét, ám az nem, hogy fel is támasszák magukat.

A Fiú mindenhatóságát tanítja még Lukács 8:52, I. Korinthus 15:25-28, Filippi 3:21, Kolossé 1:16,17, II. Timótheus 1:12, zsidókhöz írt levél 1:3, 7:25, Júdás 24 és Jelenések könyve 1:8.

I. Mindentudás

A Messiás kilencedik jellemzője a mindentudás. Ő minden ismerettel rendelkezik. Mindent tud, amit csak tudni lehet, ismer minden tényt és minden lehetőséget.

Jézus mindentudását tanítja Máté 11:27, János 1:48, 2:25, 10:15, 13:1, 11, 16:30, 18:4, 19:28, I. Korinthus 4:5, Kolossé 2:3 és Jelenések könyve 2:23.

J. Mindenütt jelenlévő

A Messiás tizedik jellemzője a mindenütt jelenlévősége; mindenhol ugyanabban az időben van jelen. Egyedül Istenre igaz az, hogy mindenhol jelen van ugyanabban az időben.

Jesua mindenütt jelenlévőségének tényét tanítja: Máté 18:20, 28:20, János 3:13, 14:18, 20 és 23.

III. A MESSIÁS ISTENI TETTEI

Jézus istenségének harmadik bizonyítéka az, hogy Isten munkáját végzi. Más szóval, Jesua olyan tetteket hajt végre, amelyekre csak Isten képes. Ha tehát Jézus olyan tetteket hajt végre, amelyekre csakis Isten képes, akkor ez is az isteni mivoltát bizonyítja. Istennek hat cselekedetét vizsgáljuk meg.

A. A teremtés

Az első isteni cselekedet a teremtés. A teremtés olyan munka, amit csak Isten képes elvégezni. János 1:3-ban és 10-ben viszont azt olvassuk, hogy Jesua végezte a teremtés munkáját.

A 3. vers kijelenti: *Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett.*

A 10. vers szerint: *A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt.*

I. Korinthus 8:6-ban Pál megerősítette János tanítását: *Mindazáltal nekünk egy Istenünk van, az Atya, a kitől van a mindenség, mi is ő benne; és egy Urunk, a Jézus Krisztus, a ki által van a mindenség, mi is ő általa.*

Kolossé 1:16-ban Pál megismétli ezt az igazságot: *Mert ő benne teremtetett minden, a mi van a mennyekben és a földön, láthatók és láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok; mindenek ő általa és ő reá nézve teremtettek.*

A Zsidókhöz írt levél írója is ezt az igazságot tanítja az 1:3 és 10 versekben. Ezekből a részekből világosan kitűnik, hogy a Fiú végzi a teremtés munkáját. Mivel a teremtés munkáját végzi ő Isten.

B. A fennmaradás vagy megőrzés

A második munka, amit a Fiú végez és ami Isten munkája, az a fennmaradás, megőrzés. Ezt két újszövetségi írásrész is tanítja.

Az első Kolossé 1:17: *Ő előbb volt mindennél, és minden ő benne áll fenn.*

Ez a vers azt tanítja, hogy a Messiás tartja össze és őrzi a világmindenséget. Ő az a rejtélyes „atomok közötti összetartó erő”, amelyről a tudósok beszélnek, s amely összefogja az atomokat, hogy ne robbanjanak szanaszét.

A második Írásrész Zsidókhoz írt levél 1:3: *A ki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, a ki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, a ki minket bűneinktől megtisztítván, üle a Felsőnek jobbára a magasságban.*

A világmindenség teremtése Isten munkája, ám a világmindenség fennmaradása is Isten munkája. Jézus tartja fenn a világmindenséget, ami azt jelenti, hogy Istennek kell lennie.

C. A bűnök bocsánata

A harmadik munka, amit a Messiás végez, s amely Isten munkája is egyben, a bűnök bocsánata. Az istenségét hangsúlyozza az a tény, hogy hatalma van megbocsátani a bűnöket. A következő részekben látjuk, hogy megbocsátja a bűnöket: Máté 9:2, Lukács 5:24 és 7:47-48.

D. A Szentlélek elküldése

A negyedik munka, amit a Messiás végez, s amely Isten munkája is egyben az a Szentlélek elküldése János 15:26-ban: *Mikor pedig eljő majd a Vigasztaló, a kit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Lelke, a ki az Atyától származik, az tesz majd én rólam bizonyosgot.*

Ahhoz, hogy valaki elküldhesse a Szentleket, egyenlőnek vagy nagyobbak kell lennie nála. A Szentlélek Isten, így hát ahhoz, hogy Jézus elküldhesse őt, Jesuának is Istennek kell lennie.

E. A feltámadás

Az ötödik munka, ami Isten munkája az, hogy a Messiás felelőssége lesz feltámasztani az embereket a halálból. János 6:40 szerint az ő felelőssége lesz feltámasztani mind az igazakat, mind pedig a hazugokat a halálból: *Az pedig annak az akarata, a ki elküldött engem, hogy mindaz, a ki látja a Fiút és hisz ő benne, örök élete legyen; és én feltámasszam azt az utolsó napon.*

Mivel a halottak feltámasztása Isten munkája, ez azt jelenti, hogy maga Jesua is Isten kell, hogy legyen.

F. A végső ítélet

Az ötödik munka, ami Isten munkája, a végső ítélet, melyet a Messiás fog végrehajtani. Az Ószövetség egyértelműen azt tanítja, hogy egy nap Isten elrendeli a végső ítéletet. A munkát, melyet az Ószövetségben Istennek, az Atyának tulajdonítottak, az Újszövetségben a Fiúnak tulajdonítják. Nyilvánvaló, hogy ha az Ószövetség azt állítja, hogy Isten felelős a végső ítélet végrehajtásáért, az Újszövetség pedig azt, hogy Jézus felelős a végső ítélet végrehajtásáért, akkor Jesuának Istennek kell lennie. A következő írásrészek tanítják, hogy Jézus felelős a végső ítélet végrehajtásáért: Máté 25:31-46, mely a pogányok ítéletéről beszél és Jézus végzi az ítélezést; János 5:22-27, melyben látjuk, hogy a Fiúnak adatott mind az igazak, mind pedig az hazugok ítélete; Apostolok Cselekedetei 17:31, Pál kijelenti, hogy egy nap Isten a Fiún keresztül minden embert megítél. Ezt Apostolok Cselekedetei 10:42, II. Korinthus 5:10 és II. Timóteus 4:1 is tanítja.

IV. A MESSIÁSNAK TULAJDONÍTOTT IMÁDAT

A Jesua istenségére vonatkozó negyedik bizonyíték az, hogy úgy imádják, ahogyan csak Istent lehet imádni. Ráadásul, amikor imádták, elfogadta és üdvözölte az imádatot, ezzel is megmutatva, hogy Istennek állítja magát és elfogadja az Istenként neki járó imádatot.

Ennek működését látjuk néhány példában a Máté 14:33-ban, János 9:38-ban és 20:28-ban. János 20:28-ban Tamás, a kételkedő tanítvány végre meggyőződik a feltámadást illetően. Nem csak azt hitte, hogy Jesua a halálból feltámadt ember, hanem azt is, hogy Jézus az „Ura és Istene”. Abban a szövegösszefüggésben Jesua nem javította ki Tamást és nem kérte, hogy ne nevezze Istennek és ne imádjá. Épp ellenkezőleg: Jézus elfogadta Tamás imádatát.

Jesuát istenként imádják Filippi 2:10-ben és Zsidókhoz írt levél 1:6-ban, mely ezt mondja: *Viszont mikor behozza az ő elsőszülöttét a világba, így szól: És imádják őt az Istennek minden angyalai.*

Jézust nem csupán emberek imádják, ahogyan Tamás, hanem az angyalok is. A tény, hogy angyalok imádják, egyértelműen az istenségére utal.

V. HALHATATLANSÁGOT AD

A Messiás istenségének ötödik bizonyítéka az, hogy halhatatlanságot vagy örök életet ad. Az, hogy a Fiú képes örök életet adni világosan megmutatja istenségét, isteni képességgel rendelkezik arra, hogy halhatatlanságot adjon. Ezt négy különböző rész tanítja a Bibliában:

Az első János 5:28-29: *Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, a melyben mindazok, a kik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, és kijőnek; a kik a jót cselekedték, az élet feltámadására; a kik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására.*

A második rész János 6:39-40: *Az pedig az Atyának akarata, a ki elküldött engem, hogy a mit nékem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon. Az pedig annak az akarata, a ki elküldött engem, hogy mindaz, a ki látja a Fiút és hisz ő benne, örök élete legyen; és én feltámasszam azt az utolsó napon.*

A harmadik rész János 17:2: *A miként te hatalmat adtál néki minden testen, hogy örök életet adjon mindennek, a mit néki adtál.*

És a negyedik rész Filippi 3:21: *Ki elváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az ő dicsőséges testéhez, amaz ő hatalmas munkája szerint, mely által maga alá is vethet mindeneket.*

VI. A SZENTHÁROMSÁGGAL VALÓ ISTENI ÖSSZEKÖTTETÉS

A Messiás istenségének hatodik bizonyítéka az, hogy a nagyon szoros kapcsolatban áll a Szentháromsággal, két módon.

A. Az Atyával való kapcsolata

Az első mód az, hogy Istennel az Atyával a lehető legszorosabb kapcsolatban áll. Ezt két rész tanítja.

Az első János 10:30: *Én és az Atya egyek vagyunk.*

Ez a vers azt tanítja, hogy az Atya és a Fiú lényegüket tekintve egyek, s ez a lényeg maga az isteni mivoltuk.

A második rész János 14:23: *Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk.*

Figyeljük meg, hogy az Atya lakozást vesz a hívőben, s ugyanakkor a Fiú is lakozást vesz a hívőben. A lehető legszorosabb módon kapcsolódik az Atyához. Az ilyen kapcsolat csakis akkor lehetséges, ha ugyanabban az isteni természetben osztoznak.

B. Kapcsolata a Szentlélekkel

A második mód, ami a Szentháromsággal való isteni kapcsolatát mutatja az, hogy Jézus mind az Atyával, mind pedig a Szentlélekkel szoros kapcsolatban áll. Ezt Máté 28:19 tanítja, ahol a nagy küldetésről beszél. Jesua azt is mondja itt, hogy miután valaki az Úrhoz vezet egy embert, keresztelje is meg az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ebben a részben Jézus egyértelműen kapcsolódik az Atyához és a Szentlélekhez.

II. Korinthus 13:13 is az Atyával és a Szentlélekkel való kapcsolatát mutatja: *Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, és az Istennek szeretete, és a Szent Léleknek közössége mindnyájatokkal.*

VII. A MESSIÁS SAJÁT ÁLLÍTÁSAI ISTENSÉGÉVEL KAPCSOLATBAN

Jesua istenségének hetedik bizonyítéka az, hogy saját maga is azt állította, hogy Isten. Ezeknek az állításoknak a fényében csupán három lehetőség közül választhatunk.

Az első lehetőség az, hogy Jézus hamis tanító volt és becsapta az embereket. Tudta, hogy amit tanít az nem igaz, ám ennek ellenére ragaszkodott állításaihoz.

A második lehetőség az, hogy Jézus önmagát csapta be. Bár elhitte saját állításait, önmagát csapta be és az állításai nem voltak igazak.

A harmadik az egyetlen valódi bibliai lehetőség: önmagáról tett állításai valóban igazak voltak. Mik is ezek az állítások? Istenségére vonatkozóan négy nagyon konkrét állítást tett.

A. Az Istennel való lehető legszorosabb kapcsolat

Első állítása az volt, hogy ő élvezte a lehető legszorosabb kapcsolatot az Atyával. Ezt öt különböző területen láthatjuk.

1. A Messiást ismerni egyet jelent az Atya ismeretével

Jézus azt állította, hogy a Messiást ismerni egyet jelent az Atya ismeretével. János 8:19 szerint ezt a kijelentést hitetleneknek tette: *Mondának azért néki: Hol van a te Atyád? Felele Jézus: Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat; ha engem ismernétek, az én Atyámat is ismernétek.*

János 14:7-ben a hívőknek is hasonló kijelentést tett: *Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek őt, és láttátok őt.*

2. A Messiást látni egyet jelent azzal, hogy Istent látjuk

A második mód, amivel ezt a közeli kapcsolatot állította az, hogy a Messiást látni egyet jelent azzal, hogy Istent látjuk. Ezt az állítást János 12:45-ben tette: *Aki engem lát azt látja, Aki elküldött engem.*

A Messiást Isten küldte. Azt állította, hogy bárki, aki őt látja, látja azt is, aki elküldte őt, vagyis Istent.

János 14:9-ben is megismétli ezt az állítását: *Monda néki Jézus: Annyi idő óta veletek vagyok, és még se ismertél meg engem, Filep? a ki engem látott, látta az Atyát; mimódon mondd azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát?*

3. A Messiást elfogadni egyet jelent azzal, hogy Istent fogadjuk el

A harmadik mód, amellyel állította, hogy a lehető legközelebbi kapcsolatot élvezi az Atyával az a tanítása volt, hogy aki a Messiást elfogadja, az valójában Istent fogadja el. Ezt az állítást Márk 9:37-ben látjuk: *Aki az ilyen gyermekek közül egyet befogad az én nevemben, engem fogad be; és a ki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, a ki engem elbocsátott.*

A Messiást Isten küldte el. Ha elfogadjuk a Messiást, Istent fogadjuk el.

4. A Messiást tisztelni egyet jelent Istent tiszteléssel

A negyedik mód, amellyel állította, hogy a lehető legközelebbi kapcsolatot élvezi az Atyával az a tanítása volt, hogy ha tisztelik a Messiást, akkor Istent tisztelik. Ezt János 5:23-ban állította: *Hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát. A ki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, a ki elküldte őt.*

Ha valaki nem tiszteli a Fiút, az nem tiszteli az Atyát sem, aki viszont tiszteli a Fiút, az tiszteli az Atyát is.

5. Egyedi egység Istennel

Az ötödik mód, amellyel állította, hogy a lehető legközelebbi kapcsolatot élvezi az Atyával az, hogy állítása szerint különleges egységben volt az Atyával. Jesua János 10:30-ban mondta ezt: *Én és az Atya egy vagyunk.*

B. Az üdvözítő hit tárgya

A Messiás második állítása az volt, hogy ő az üdvözítő hit tárgya. Máté 11:28-ban állította ezt: *Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket.*

János 3:36-ban újra ugyanezt állította: *Aki hisz a Fiúban örök élete van, aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát örök életet, hanem az Isten haragja marad rajta.*

János 14:1-ben is ezt tanította: *Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben és higgyetek én bennem.*

Valamint János 17:3-ban is: *Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.*

C. Abszolút uralommal bír a követői fölött

Harmadik állítása az istenségével kapcsolatban az volt, hogy abszolút uralommal bír a követői fölött. Ezt Máté 10:37-39-ben látjuk, ahol állítása szerint teljes uralma van azok fölött, akik Uruknek tekintik őt.

D. Teljhatalommal bír Isten törvényei és intézményei fölött

Istenségével kapcsolatban a negyedik állítása az, hogy Isten törvényei és intézményei fölött teljhatalommal bír.

Erre néhány példa: először is, Máté 12:6-ban azt állította, hogy ő a templom fölött álló Úr; másodsor, Máté 12:8-ban azt állította, hogy szombatnak is Ura; harmadszor, Máté 16:19-ben azt állította, hogy Isten országának Ura; negyedszer, Máté 26:28-ban azt állította, hogy a szövetség Ura; ötödször, azt állította, hogy abszolút teljhatalommal bír Isten törvényei és intézményei fölött.

VIII. A KENOSIS JELENTÉSE

A Messiás istenségével kapcsolatban Filippi 2:5-11-et is meg kell említenünk. Ez a rész a teológusok által „kenosis”-nak nevezett jelenséggel foglalkozik. Azért használják ezt a kifejezést, mert a *kenosis* szó az egyik versben szereplő, görög szóból ered. A szó jelentése „megüresíteni önmagát”, „kiüríteni”, vagy „evakuálni, kitelepíteni”. A Fiú testet-öltésekor valamiféle „kiüresítés” történt. Néhányan azt tanították, hogy Jesua Isteni mivoltából üresítette ki magát, ezt adta föl, amikor ember lett, így ő már földi létezésének kezdetétől fogva megszűnt Isten lenni. Ha lehetséges lenne valakinek feladnia isteni mivoltát, akkor az a személy először sem volt Isten. Valóban azt tanítja ez a rész, hogy Jézus földi tartózkodásának idejére feladta istenségét, tehát nem volt Isten az alatt az idő alatt? Vagy valami mást próbál meg tanítani ez a rész? Erre a kérdésre a szöveg tanulmányozásával adhatunk választ.

Ebben a részben az ötödik vers átmenetet képez azon dolgok között, amelyek az 1-4 versekben szerepelnek és azok között, amiket a 6-11-ig versekben mond majd. Az ötödik vers így szól: *Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is.* Ez jelen időben mondja és Pál azt akarja kifejezni, hogy „folyamatosan gondolatok erre”, „folyamatosan a Messiás indulata legyen bennetek”. A Messiást kell utánoznunk abban az értelemben, hogy szokásszerűen, naponta a Messiás hasonlatosságának megkülönböztető erényére kell irányítani a figyelmünket, az értelmünket.

A hatodik vers első része hangsúlyozza Jézus megtestesülés előtti létezését, amikor azt mondja: *mikor Istennek formájában volt.*

Az örökkévaló múltban mindig is *Istennek formájában* létezett. Folyamatos, örökkévaló lét volt ez. Jesua az emberré válása előtt az *Isten formájában* létezett. Isten formájában létezni azt jelenti, hogy az illető maga Isten.

Valójában, a hatodik vers második része egyértelműen tanítja istenségét: *nem tekintette zsákmánynak azt, hogy ő az Istennel egyenlő.*

Míg a hatodik vers első fele Jézus testet-öltés előtti létét, a második fele *az Istennel való egyenlőségét* tanítja. Olyan formában létezett, mely természetéből fakadóan azt jelenti, hogy Istennel egyenlő volt. Istennel egyenlőnek lenni pedig azt jelenti, hogy az illető Isten. A Messiás saját értelmét úgy gyakorolta, hogy nem tekintette a magasztos, Istennel egyenlő létét garanciának arra, hogy saját magának ragadja meg a dicsőséget, azt a dicsőséget, mely az isteni létének tényéből ered. Más szóval, az *Istennel való egyenlőségét* nem öncélú, saját gyarapodására szolgáló eszköznek tekintette. Hajlandó volt az isteni formán kívülálló, egyéb formában is létezni.

Ezt a formát a hetedik vers mutatja meg, ami a Messiás megtestesülését tanítja: *Hanem önmagát megüresíté, szolgálai formát vévén föl, emberekhez hasonlónvá lévén.*

Ebben a versben két dolgot kell észrevennünk. Az első az, amit a vers nem mond az önmegüresítésről. A Messiás nem üresítette ki magát isteni formájától és nem is cserélte fel az isteni formát az ember hasonlatosságára. Az elv nem arról szól, hogy „valamit felad”, hanem sokkal inkább arról, hogy „valamit hozzátesz”. A görög szövegben szereplő kijelentés: *önmagát megüresíté* önmagában nem teljes gondolat. A mondatban ezt követő rész megaláztatásának természetét jellemzi, mivel *szolgálai formát öltött és emberekhez hasonlónvá lett.* A *szolgálai forma* nem az isteni forma, vagy az Istennel való egyenlőség helyett lett része, hanem ahhoz került hozzáadásra. A kép tehát az, hogy hozzátett, hozzáadott valamit az isteni formájához; magára vette az emberi mivoltot ráadásként.

Másodszor, mitől üresítette meg tehát magát, ha nem az isteni formától és az Istennel való egyenlőségtől üresítette meg magát? A válasz az, hogy megüresítette magát attól a joggól, hogy szabadon, függetlenül használja azt a tíz isteni jellemzőt, amiről ebben a tanulmányban korábban már beszéltünk. Istenként tökéletesen jogában állt azokat a jellemzőket szabadon használni, ám többé már nem használta ezeket kivéve akkor, amikor azok összhangban voltak Istennek az Atyának az akaratával.

Ezért mondja azt az író, hogy nem csupán az *emberekhez hasonlónvá lett*, hanem magára öltötte a *szolgálai formát*, a szolga szerepét. Természetesen a szolgának van egy ura, akinek az engedelmeskedik. Ez képe annak, amitől megüresítette magát; megüresítette magát attól a független jogától, hogy használja isteni jellemzőit. Ezzel Istennek az Atyának a földi szolgájává lett. Jellemzőit csakis Istennek az Atyának az akaratával összhangban használta. Nem használta mindenhatóságát, hacsak Isten az Atya nem akarta. Nem használta mindentudását, csak akkor, ha az az Atya akarata volt. Ebből adódóan voltak olyan dolgok, amiket Jézus emberi mivoltában nem ismert. Például nem tudta azt, hogy mikor jön majd vissza. Azért nem tudta, mert nem használta a mindentudás attribútumát, nem az Atya akarata volt, hogy ezt tegye. Amikor Jesua ember lett, nem vált kevesebbé Istennél. Inkább az emberré válásával istenségéhez ráadásként felvette az emberi mivoltot is.

A nyolcadik vers a keresztre feszítést írja le: *és mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, még pedig a keresztfának haláláig.*

Jézus emberek előtti állapota ez: emberi állapotban találtatott. Amikor az emberiség látta Jesuát, nem isteni lényegében látták, hanem emberi lényként. Mindenki embernek ismerte el. Ez része volt megaláztatásának és Istennek az Atyának való engedelmességének. Megüresítette magát mindenhatóságától abban az értelemben, hogy nem használta mindenhatóságát annak megakadályozására, hogy az emberek megöljék őt. Mivel a Fiú hajlandó volt feladni azt, hogy kizárólag Isten formájában létezzen – nem cserélte fel az isteni létezési formáját, hanem ehhez a formához hozzáadva azt – magára vette az emberi formát.

Mivel hajlandó volt arra, hogy ily módon megüresítse magát, a 9-11 versekben a felmagasztalásának ígérését látjuk: *Annakokáért az Isten is felmagasztalá őt, és ajándékoza néki oly nevet, a mely minden név fölött való; hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alatt valóké. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.*

Ennek eredményeként tehát, amikor a mennybe ment, felmagasztaltott. A kilencedik versben látjuk, hogy szokatlan méltóságra és hatalomra támasztott fel a halálból. A tizedik versben elismerik egyetemes teljhatalmát. A tizenegyedik versben pedig látjuk, hogy a

Messiásnak mint Úrnak, egyetemes hódolat jár majd. Mit jelent hát a *kenosis*? Először is, azt biztosan nem jelenti, hogy megfosztotta magát az isteni formájától. Másodszor, azt valóban jelenti, hogy félretette isteni jellemzőinek független gyakorlását, melyeknek segítségével az isteni forma kifejeződésre jut. Ehelyett a megtestesülés és szűztől való születés által emberi formát, testet és természetet öltött magára. Önmaga megüresítése státuszbeli változást jelentett és Isten helyzetéből szolgai helyzetbe került. E csere folytán azonban nem fosztotta meg magát istenségétől és nem is adta fel azt. Emberi alakjában megőrizte istenségének minden egyes jellemzőjét, ám az Atya akaratán kívül soha nem nyilvánította ki az istenségét. Így hát, emberként töltött földi tartózkodása során továbbra is Isten volt.